Στην Ύψωση του Τιμίου Σταυρού († Αρχ. Γεώργιος Καψάνης, Προηγούμενος Ι. Μ. Γρηγορίου Αγίου Όρους)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 14 Σεπτεμβρίου, 2022

Εορτάζουμε την **Παγκόσμια Ύψωση του Τιμίου και Ζωοποιού Σταυρού του Κυρίου μας**. Και ενώ η σημερινή ημέρα είναι μία ημέρα αναμνήσεως υπό της Εκκλησίας του σταυρικού Πάθους του Λυτρωτή, εντούτοις εμείς έχουμε μία χαρά. Και αυτή η χαρά οφείλεται στο ότι η Σταύρωση του Κυρίου και ο Σταυρός, το όργανο επάνω στο οποίο συνετελέσθη ο φρικτός αλλά και ζωοποιός συγχρόνως θάνατος του Λυτρωτή μας, **αποτελεί συγχρόνως και τη δόξα του Κυρίου**.

Θα ενθυμείσθε, όταν ο Κύριος πορευόταν προς το σταυρικό Πάθος, είπε τους λόγους: «*νυν εδοξάσθη ο Υιός του ανθρώπου*» (Ιω. 13:31). Κατά το ανθρώπινο ο σταυρικός θάνατος ήταν ονειδισμός, ήταν η έσχατη ταπείνωση και έσχατη καταφρόνηση του ανθρώπου.

Αλλά κατά την θεία προοπτική ήταν η μεγαλύτερη δόξα του ενανθρωπήσαντος Υιού του Θεού, η οποία δόξα προετοίμασε την άλλη δόξα της λαμπροφόρου Αναστάσεώς Του. Επειδή λοιπόν πάσχει στον Σταυρό ο Κύριος, αλλά και δοξάζεται πάσχοντας, γι’

αυτό και η Εκκλησία ακόμα και τη Μεγάλη Παρασκευή, ακόμα και τη σημερινή μέρα, μπορεί να εορτάζει τον Σταυρό του Κυρίου αναστάσιμα, χαρμόσυνα, με τη χαρμολύπη αυτή και το σταυροαναστάσιμο ήθος και φρόνημα που χαρακτηρίζει την Ορθόδοξη πίστη και ευσέβειά μας, η οποία πηγάζει μέσα από το Ευαγγέλιο του Χριστού μας.

Αλλά και ο δεύτερος λόγος, για τον οποίο έχουμε χαρά σήμερα, είναι ότι δια της μετοχής μας στον εορτασμό αυτό αξιωνόμαστε και εμείς, παρά την αμαρτωλότητα και αδυναμία και νέκρωση των πνευματικών μας αισθητηρίων, να μεθέξουμε κάπως σ' αυτό το μυστήριο του σταυρικού Θανάτου και της λαμπροφόρου Αναστάσεως του Κυρίου μας. Διότι αυτή είναι η Χάρη του Θεού και της Αγίας μας Εκκλησίας, ότι μέσα στην Εκκλησία μας την Ορθόδοξη και Αποστολική οι εορτές δεν είναι κάτι έξω από εμάς, δεν είναι μία ανάμνηση ιστορική ή ψυχολογική, αλλ' είναι προπάντων μέθεξη και μετοχή στα τελούμενα και εορταζόμενα γεγονότα και πρόσωπα.

Νομίζω ότι αισθανόμαστε πάντοτε, αλλά και απόψε ιδιαιτέρως, ότι ο Σταυρός του Χριστού είναι η βάση της χριστιανικής μας υπάρξεως. Δεν είναι δυνατό να είναι κανείς Χριστιανός, αν δεν ζει στην ύπαρξή του, εν εαυτώ, τον Σταυρό του Κυρίου, ο οποίος πάντοτε, είπαμε, βιώνεται στην Ορθοδοξία με την προοπτική της Αναστάσεως.

Ευχόμαστε σ' όλους να τους βοηθήσει η Χάρη του Τιμίου και Ζωοποιού Σταυρού σήμερα, ώστε και αυτοί να εμβαθύνουν σ' αυτό **το μυστήριο του Σταυρού, που είναι το κέντρο της πίστεώς μας, της ζωής μας της χριστιανικής**, και να σκεφθούν, αν είναι δυνατό να υπάρξει αλήθεια στον κόσμο έξω από τον Σταυρό του Χριστού.

Βέβαια ο κόσμος υπόσχεται ότι υπάρχει αλήθεια έξω από τον Σταυρό του Χριστού. Αλλά η πείρα δύο χιλιάδων χρόνων της Εκκλησίας του Θεού, των Αγίων του Θεού και των πτώσεων και δραμάτων που έζησε ο κόσμος και που ζει μέχρι σήμερα –γιατί **ο κόσμος, μη δεχόμενος τον Σταυρό του Χριστού, ζει ένα μεγάλο δράμα, το δράμα του αδιεξόδου του εγωϊσμού του– η πείρα λοιπόν αυτή βεβαιώνει ότι δεν υπάρχει αλήθεια για τη ζωή έξω από τον Σταυρό του Χριστού**.

Αλλά αυτό είναι κάτι για το οποίο πρέπει κανείς –και να τον φωτίσει ο Θεός να το καταλάβει, αλλά και να θελήσει ο ίδιος– να πάρει στη ζωή μία ευθύνη πνευματική. Διότι, αν δεν πάρει ο άνθρωπος μία ευθύνη, αν δεν θελήσει να δει τα πράγματα **αποφασισμένος να σηκώσει τις συνέπειες της αλήθειας, όσο και αν του στοιχίζουν**, τότε φυσικά δεν μπορεί να δεχθεί και τον Σταυρό του Χριστού. Διότι **ο Σταυρός του Χριστού δημιουργεί στον άνθρωπο ευθύνη**. Έχει απαίτηση ο Θεός με τον Σταυρό Του από τον άνθρωπο. Και αν ο άνθρωπος δεν δεχθεί την απαίτηση του Θεού δια του Σταυρού τού Υιού Του, δεν μπορεί να δεχθεί ούτε τον

Σταυρό του Χριστού, ούτε να καταλάβει το νόημα του Σταυρού του Χριστού, και**τότε ζει μία ζωή ανεύθυνη, χωρίς νόημα** και χωρίς σταυρό, αλλά και συγχρόνως ζωή χωρίς Χάρη και χωρίς χαρά και ανάσταση.

Και νομίζω ότι αυτό είναι **το δράμα γενικά του σύγχρονου ανθρώπου σήμερα, ο οποίος δεν έχει χαρά, διότι δεν έχει την Ανάσταση του Χριστού. Και δεν έχει την Ανάσταση του Χριστού, διότι δεν έχει τον Σταυρό του Χριστού. Και δεν έχει τον Σταυρό του Χριστού, διότι δεν θέλει να πάρει υπεύθυνα το θέμα του Σταυρού του Κυρίου, το θέμα της πίστεως**.

(1981)

(Από το βιβλίο: Αρχιμανδρίτου Γεωργίου, "Ομιλίες σε ακίνητες Δεσποτικές και Θεομητορικές Εορτές". Έκδ. Ι.Μ. Οσίου Γρηγορίου, Άγιον Όρος 2015, σελ. 22)

(Πηγή ψηφ. κειμένου: koinoniaorthodoxias.org*)*